

Yağmuru Beklerken

– İbrahim COŞAR · 25 Mayıs 2015

İlahi bir düzenle buluttan düşen damla.
Seni bekler çatlamış dudakları toprağın.
Farkın yok yüreğine hasret düşmüş adamlarla
Yıllardır beklediği, doruğundadır dağın

Rüzgâr ritmine uymuş dans eder çayır-çimen,
Damlalar süzülüyor sırılsıklam saçlardan,
Dereler çağladıkça dönüp durur değirmen,
Pırlıl pırlıl yeşillik ışıldar ağaçlardan.

Suyun özünden geçip yedi renge dönen nur!
Ufukta, her umuda bir kapı aralıyor.
Toprağın kirlerini arındırırken yağmur,
Çatlayan tohumlarda bereket sıralıyor.

Susuzluğu sardıkça ruhunu baştan başa,
Yağmurun visalini sinede saklar toprak.
Kızgın güneş altında alev vururken taş,
Suya olan hasretle damlayı bekler toprak.

İnsanlık hayat buldu Mekke'de açan gülle,
Tüm cihan nefeslendi gülün has kokusundan.
Çocukların üstüne yağarken gökten gülle,
Su içerken titriyor karınca korkusundan.

Sağanakla boşalsın bulutların gözyaşı,
Temizlensin bir anda kan izleri duvarın,
Yıkansın kirletilen sokağın soğuk taşı,
Sımsıcak güneş doğsun kentin üstüne yarın.

Coşari, ilk damlayla biter hasret bir anda,
Suyun darbelerinden kayalar darmadağın,
Ateşler sönsün artık küle dönmüş meydanda,
Hüküm yaratanından, ne sokağın, ne dağın.

İbrahim COŞAR